

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/99/2016
Identifikačné číslo spisu:	1111244639
Dátum vydania rozhodnutia:	08.06.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1111244639.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Ing. F. K., bývajúceho v A., B. D. XX, zastúpeného splnomocnenkyňou FUTEJ & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Radlinského 2, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Daniel Futej, CSc., proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša 1, o náhradu škody 14.496,93 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16C/197/2011, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 23. júna 2015 sp. zn. 8Co/548/2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 23. júna 2015 sp. zn. 8Co/548/2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ďalej tiež len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) v záhlaví i výroku označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) z 10. marca 2014 č. k. 16C/197/2011 - 111 v napadnutej časti (čo do zamietnutia žaloby a trov konania, keď inak okrem toho prvostupňový súd zamietol návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie) a žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdzujúce rozhodnutie odôvodnil vecnou správnosťou preskúmaného rozhodnutia prvostupňového súdu, majúci predovšetkým za to, že správnym bol názor o neporušení povinností žalovanej pri výkone verejnej moci.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) a navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (takže tu súčasťou dovolacieho návrhu bola urobená zjavne i priamo nevyslovená požiadavka na zrušenie tiež rozsudku súdu prvého stupňa). Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) v spojení s § 241 ods. 2 písm. a/, b/ aj c/ O. s. p. Okrem iného namieta, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalovanej k odvolaniu, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie Federálneho ministerstva

zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.) a tým aj k postupu súdu, ktorým mu v odvolacom konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom; poukazujúc pritom tiež na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 13. januára 2015 vo veci C. proti Slovenskej republike.

Žalovaná navrhla dovolanie žalobcu odmietnuť alebo zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas naň oprávnenou a riadne zastúpenou osobou (§ 241a ods. 1 veta druhá O. s. p.), preskúmal rozsudok odvolacieho súdu i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolaním napadnutý rozsudok treba zrušiť.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Prípustnosť dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu je upravená v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

Podľa § 238 O. s. p. dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (odsek 1); proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci (odsek 2) a tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (odsek 3).

V preskúmvanej veci dovolanie žalobcu bolo nasmerované proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie zásadne prípustné nie je. Nešlo tu ani o prípad niektorej zo zákonom ustanovených výnimiek z pravidla, keďže dovolací súd v tejto veci doposiaľ nerozhodoval (a vylúčeným tak bolo i odchýlenie sa odvolacieho súdu od názoru vysloveného dovolacím súdom), odvolací súd vo výroku potvrdzujúceho rozsudku prípustnosť dovolania pre zásadný právny význam takéhoto rozhodnutia nevyslovil a vzhľadom k inému než spotrebiteľskému charakteru konania v tejto veci neprichádzala do úvahy ani možnosť predstavovaná potvrdením rozsudku o vyslovení neplatnosti (a neprijateľnosti) zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve.

Práve uvedené ale neplatí a dovolanie je prípustným (a tiež dôvodným) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O. s. p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadam prihliada dovolací súd - ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom - ex offio, čiže z tzv. úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.). Existenciu jednej z väd konania uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p., a to konkrétne vady uvedenej pod písm. f/ dovolaťel' aj tvrdil.

Podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi konania znemožnil realizáciu procesných práv, poskytovaných mu Občianskym súdnym poriadkom, resp. iným predpisom procesného práva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, právo na doručenie odvolania, právo vyjadriť sa k podanému odvolaniu, právo na doručenie vyjadrenia k odvolaniu a pod.).

V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo doručené žalovanej (26. mája 2014). Žalovaná sa k dovolaniu následne aj písomne vyjadrila (podaním došlým súdu prvého stupňa 5. júna 2014, č. l. 147 - 151 p. v. spisu), no jej vyjadrenie, hoci

obsahovalo skutkovú i právnu argumentáciu, už žalobcovi doručené nebolo.

Európsky súd pre ľudské práva vydal 13. januára 2015 rozsudok vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, v ktorom sa zaoberal aj opodstatnenosťou námietky o nemožnosti vyjadriť sa k vyjadreniu protistrany v rámci odvolacieho konania. V tomto rozsudku dospel k názoru, že aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa procesná strana už nebola vyjadřila v predchádzajúcom priebehu konania, a prípadne ide o vyjadrenie nemajúce vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, musí byť druhému účastníkovi daná možnosť oboznámiť sa s ním, ak bolo formulované ako právna a skutková argumentácia. Pokiaľ súd takúto možnosť druhej procesnej strane nevytvorí, dochádza k porušeniu práva na spravodlivé konanie, ktoré je zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Keďže porušenie práva na spravodlivé konanie práve uvedeným spôsobom (nerešpektujúcim princíp rovnosti zbraní) bolo dôsledkom nesprávneho postupu súdu v odvolacom konaní aj v preskúmvanej veci, žalobcovi bola v tomto konaní odňatá reálna možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Takýto záver tu bol namieste zvlášť, ak nedoručené vyjadrenie obsahovalo i takú argumentáciu, s ktorou sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal, resp. ju použil za základ svojich úvah, avšak bez toho, aby ešte predtým, než tak urobil, rovnakú možnosť poskytol aj žalobcovi.

Dovolaciemu súdu preto neostalo iné, než rozsudok odvolacieho súdu vydaný v konaní zaťaženom takouto vadou zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O. s. p.).

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.